

Тіна Гальянова — молода талановита вінницька письменниця. Вірші почала писати ще в дитинстві, і згодом вони стали для неї перепусткою у світ літератури. Зараз у творчому доробку молодої авторки вже три виданих збірки віршів, за одну з яких вона здобула літературно-мистецьку премію «Кришталева вишня», і готується до друку четверта. Але Тіна досить успішно виступила і як авторка прози — її роман «Ходіння Туди і Назад» став дипломантом літературного конкурсу «Коронація слова—2013».

Дзеркало — це тонкий тасмничий рубіж, завіса між двома світами: повсякденно-буденним, у якому існуємо всі ми, і містичним Нічгородом, потойбічною Країною, де народжується натхнення. Який зв'язок між цими двома світами? Може, той самий, що існує між митцем та його творінням? Містично-фантастичний роман Тіни Гальянкової дає таку відповідь: кожен автор має свого «донора» в потойбіччі, який майже надиктовує йому свій твір. А інколи й самому авторові вдається зазирнути в потойбічне задзеркалля, як це сталося з героїнею роману, Лією. Опинившись у комі, на межі життя і смерті, вона несподівано стає тим самим «донором», який дає натхнення своєму «реципієнтові». А повернувшись до життя — отримус натхнення вже сама. Але яка ціна цього зв'язку та подорожей між двома світами?..

www.trade.bookclub.ua
www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-6301-0

Ходіння Туди і Назад

Тіна Гальянова

Тіна Гальянова
ХОДІННЯ
 ТУДИ І НАЗАД

Цілісний, атмосферний «паралельний» світ зачаровує, в той же час вчинки, мрії та почуття — ніби вирізані авторкою з живого життя. Не вдається кинути читати книжку на півдорозі, бо ж тему обрано напрочуд цікаву, суперечливу і дражливу.

Вікторія Гранецька, переможниця конкурсу «Коронація слова — 2011»

kraft foods

ІНТЕР

КЛУБ
 СІМЕЙНОГО
 ДОЗВІЛЛЯ

Тіна Гальянова

Ходіння Туди і Назад

Дипломант
Міжнародного літературного конкурсу
романів, кіносценаріїв, п'єс,
пісенної лірики
та творів для дітей
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

ХАРКІВ **КЛУБ**
2013 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Г17

Жодну з частин даного видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Сергій Ткачов*

Колажі *Юлії Романіки*

- © Гальянова В. О., 2013
- © DepositPhotos.com / Борис Рабцевич, Michele Piacquadio, FairytaleDesign, Antimo Andriani, Sergej Razvodovskij, icetray, обкладинка, 2013
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2013
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2013

ISBN 978-966-14-6301-0

A black and white photograph of a castle perched on a rocky cliff. The castle features a prominent cylindrical tower on the left and several smaller towers with conical roofs. The scene is framed by the dark, intricate branches of bare trees in the foreground. The overall mood is somber and atmospheric.

ТУДИ

Муза на одну книжку

I. Нічгород

...Першим, кого побачила, була я сама, розпростерта на брудному асфальті в якійсь неприродній позі. Дивне відчуття — я була тут і там. Але не скажу, що ніколи досі такого не відчувала. Щось подібне іноді відбувалося зі мною в снах, де часто брала участь у якихось подіях і водночас наче збоку спостерігала за собою. То, може, усе це сон? Ні, усе надто реально.

Я лежала, закинувши ліву руку за спину так, як ніколи не могла зробити. Моє обличчя забризкане грязюкою, моє волосся злиплося й затверділо від бруду. І лише якийсь неприродний його відтінок дав мені зрозуміти, що то не багнюка, а кров. Надворі холодно, а мій светр задерся так високо, що геть оголився живіт. У мене враз виникло непереборне бажання прикрити його — чи із сорому, чи від холоду. І лише в той момент до мене чітко дійшло, що там, унизу, уже не я, а лише моє тіло... **мертве тіло**. Я ніби зависла в просторі й дивилася, як довкола мене метушилися люди. Одні з цікавістю обдивлялися, інші з огидою чи з жахом відверталися і йшли звідти, намагаючись якнайшвидше стерти з пам'яті образ мертвого брудного тіла, щоб потім не бачити його в снах.

Так, я мертва... Але ж ні. Ні! Ні, ні, ні, ні... Цього не могло статися. Я ж ось! Я бачу, чую, думаю... Я думаю! То хіба я можу бути мертвою? Сотні думок розривали мій мозок, бо я ніяк

не могла збагнути, що зі мною сталося. Однак десь глибоко в душі (а вона, певно, єдине, що я ще мала) визрівала жаклива думка, що це і є **кінець**.

У Нічгороді була 25:00. Сьогодні збори трохи перенесли, бо прибула новенька, і вона запізнювалася. Причин затримки нічгородці не знали, тому зараз усі сиділи в Широкій Залі Для Вузьких Засідань і чекали на прибуття Метра і новопристалої.

Ніщо не порушувало тиші. Тут, у Нічгороді, вона є чимось на зразок візитівки міста і багато охочих щороку збираються сюди на час вакацій, аби трохи відпочити від галасливого й моторошного життя, скажімо, Місяцеграда, Високомурівська, а тим більше Лисогірська.

Широка Зала справді була широкою, і цієї широти їй іще більше додавали незліченні дзеркала, через які сюди й приходили всі запрошені на чергове зібрання. Дзеркало, крізь яке вже більше години чекали на Метра, досі не подавало жодних ознак того, що до нього хтось, хоч і здалеку, та наближається.

Каміла нервувалася, і це вже починало доводити фантомне свербіння у відсутній правій кисті, яку вона колись втратила через необережність уже Тут, у Країні. Тоді вона саме мігрувала в Реальність, бо хотіла провідати свою маленьку доньку, що залишилася Там. Коли Каміла вже збиралася повертатися, до кімнати, у якій спала її люба Саша, увійшла нянька дівчинки. Добре, що дзеркало було вже готове до міграції й Каміла встигла вступити в його розчинену гладінь, але рука, якою вона махала на прощання доці, так і залишилася в Реальності, бо дзеркало, дезорієнтоване появою няньки, умить затверділо, обрізавши тендітну кисть. Відтоді Каміла була однорука. На-

віть Метр нічим не міг зарадити. Тут, у Країні, і Там, у Реальності, вони невразливі, проте на межі можна позбутися дечого навіть суттєвішого за руку — існування. Нині Каміла була дуже обережна під час переходів і раз схвильовано дивилася на дзеркало, через яке мав з'явитися Метр, адже ніхто не застрахований, і навіть у нього під час міграції щось могло піти не так.

Раптом тишу порушив хрипкий голос Мирона. Було помітно, що він не мешканець Нічгорода, бо говорив голосно, метушливо й сильно жестикулював.

— Я перепрошую, — почав він, — але це вже не діло. Якби я знав, що тут усе так несерйозно, хіба б поспішав, немов навіжений, на цей зліт, ризикуючи життям? Бо щоб устигнути, подався не Дорогою Вітру, а Болотами.

— Не гарячкуйте, мій юний друже, — пролунав із глибини зали тихий, але впевнений голос.

Усі відразу впізнали старого Оксентія. Скільки йому років, достеменно не знав ніхто, але подейкували, що він закладав підвалини Нічгорода, а може, навіть самої Країни.

— Ви мені, звісно, пробачте, — трохи зніяковіло, але все ж упевнено вів МIRON, — але в нас у Червоній Вежі...

— Не знаю, як там у вас, а в нас не заведено квапитись і нервуватися, надто коли йдеться про такий важливий момент, як новоприбуття.

Дідусь був авторитетом для всіх краян, і навіть Метр завжди з ним радився, приймаючи важливі рішення. Повагу викликала сама його зовнішність — типово чаклунська: довге сиве, аж біле волосся, така ж борода й кошлаті брови, крізь які визирали проникливі сталеві очі. Цей погляд не кожен міг спокійно витримати. Дідусь був ніби з казки. Зовнішність, певне, єдине, що виказувало

в ньому чаклуна. Жодних магічних атрибутів він не використував: ні тобі конічних капелюхів, хламид чи плащів із капюшонами. Звичайна вишиванка, лляні штани, чоботи. Та, незважаючи на показну ветхість, цей одяг приховував могутнє, геть не дідівське тіло. Про Оксентієву силу ходили легенди, тому він і мав такий авторитет. Бо кого не лякали розум та досвід старого, тому доводилося відчувати на собі його бойову майстерність.

Та ось не витримали нерви і в Каміли. Чи погане передчуття, чи нестерпна вже сверблячка у відсутній руці змусили і її подати голос.

— Я цілком із вами згодна, батьку, — звернулася вона безпосередньо до Оксентія, бо не вважала Мирона вартим уваги. — Не слід завчасно нервуватися. Але в одному юнак правий — Метр дуже затримується. Такого з ним іще не було. У мене погане передчуття. А як щось сталося? Якщо йому потрібна наша допомога? Може, комусь варто мігрувати в Реальність...

— Не варто, — мовив старець. — Ти ж знаєш, як він цього не любить. А якщо й справді щось сталося, то навіть коли хтось із нас мігрує, то точно нічим не зарадить, та ще й сам наразиться на небезпеку.

Краяни були дуже врівноважені, але цей діалог їх розворушив. Здійнявся гомін. Усі почали жваво обговорювати ситуацію. Це Оксентію не сподобалося. Він насупився і, скривившись, мовив до Мирона:

— Бачиш, що ти накоїв? Розбурхав це осине кубло. Тепер їх так просто не вгамуєш.

Та щойно зібрався був гаркнути, щоб покласти теревеням край, як найбільше, центральне дзеркало забрижалося і всі враз замовкли. Стало зрозуміло, що Метр повертається.

Зміст

Туди. Муза на одну книжку	11
I. Нічгород.	13
II. Щоденник.	96
III. Повернення.	128
IV. Книжка	131
Назад. Відтинки чорного	133
I. Книгарня	135
II. Аварія	283

Літературно-художнє видання

ГАЛЬЯНОВА Тіна
Ходіння Туди і Назад
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *К. В. Шаповалова*
Відповідальний за випуск *Т. М. Куксова*
Редактор *В. І. Стах*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *О. О. Старова*

Підписано до друку 17.10.2013. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 15,12.
Наклад 3000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: corp@bookclub.ua

Віддруковано у ВАТ «Харківська книжкова фабрика “Глобус”»
61012, м. Харків, вул. Енгельса, 11.
Свідоцтво ДК № 2891 від 04.07.2007 р.
www.globus-book.com

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб «Клуб Сімейного
Дозвілля»»

61140, г. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Одеський підрозділ

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

ЗАПОРІЖЖЯ

ФОП Савчук Ю. Д.

69057, м. Запоріжжя, вул. Новобудов, 3
Тел.: +38 (050) 347-05-68
e-mail: vega_center@i.ua

ДОНЕЦЬК

ТОВ «ВКФ «Універсальний бізнес»»

83096, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 131-Г
Тел.: +38 (062) 345-63-08
+38 (062) 348-37-92
+38 (062) 348-37-86
e-mail: ksd@kredo.net.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Гальянова Т.

Г17 Ходіння Туди і Назад / Тіна Гальянова ; передм. В. Гранецької. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2013. — 288 с. : іл.

ISBN 978-966-14-6301-0

Що, як свої тексти письменники створюють не самі, а лише «приймають», як антени, вказівки своїх «донорів» із таємничої Країни задзеркалля? Та й хто такі ці донори? Захоплива містично-фантастична історія про те, звідки і якою ціною приходить натхнення!

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР

Генеральні партнери конкурсу «Коронація Слова»

ІНТЕР

Партнери

Інформаційні партнери

